

ת"פ 38726/05/15 - מדינת ישראל נגד עיסאם ענאתי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 38726-05-15 מדינת ישראל נ' ענאתי(עציר) 28 יוני 2015

בפני
בעניין: כב' השופטת דנה כהן-לקח
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עיסאם ענאתי (עציר)

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע לפי הודאתו, בעבירות של ניסיון לתקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות לפי סעיף 274 בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין, והתפרעות לפי סעיף 152 לחוק. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם, ביום 17.5.2015 בשעות אחר הצהריים המאוחרות באזור שער שכם בירושלים, כמחאה על מצעד הדגלים שהתקיים לציון יום ירושלים, החלה התפרעות של עשרות צעירים במסגרתה יודו אבנים ובקבוקי זכוכית לעבר כוחות המשטרה באזור דרך שכם. במהלך ההתפרעות, בסמוך לשעה 19:40, הרים הנאשם 2 אבנים ביד ימין ויידה אותן לעבר כוח מג"ב שחסם את רחוב דרך שכם. בכל אלה הודה הנאשם ולפיכך הורשע בעבירות שצויינו.

2. ב"כ המאשימה, עו"ד מרים בן-גל, טענה למתחם ענישה הולמת שנע מ-6 עד 15 חודשי מאסר בפועל. המאשימה טענה כי בנסיבותיו של הנאשם יש להעמיד את עונשו באמצע המתחם וכן לגזור קנס משמעותי ומאסר על תנאי. יוער כי ב"כ המאשימה הגישה תעודת עובד ציבור אודות תופעת ידיו אבנים במחוז ירושלים (ע/1), וכן הגישה אסמכתאות מהפסיקה לתמיכה בטיעוניה.

מנגד, ב"כ הנאשם, עו"ד מוחמד מחמוד, טען כי מתחם העונש ההולם נע מחודשיים עד 8 חודשי מאסר בפועל. הסנגור עמד על מכלול הנסיבות לקולא ועתר להעמיד את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם. הסנגור אף הוא תמך טיעוניו באסמכתאות מהפסיקה.

3. **בכל הנוגע לקביעת מתחם העונש ההולם** - נטילת חלק בידיו אבנים לעבר כוחות משטרה במהלך התפרעות רבת משתתפים במועד רגיש כמו יום ירושלים טומנת בחובה סיכון ברור לחיים ולגוף של העוסקים במלאכת אכיפת החוק, וכן פגיעה ממשית בסדר הציבורי ובעקרון שלטון החוק.

בחינת נסיבות ביצוע העבירות במקרה דנן מלמדת כי הנאשם נטל חלק בהתפרעות רבת משתתפים ביום ירושלים כמחאה על מצעד הדגלים. במהלך ההתפרעות הנאשם נטל שתי אבנים בידיו ויידה אותן לעבר כוח מג"ב בעודו בתפקיד. לצד הסיכון והחומרה הטמונים במעשים אלה, יש לציין כי אין לפני טענה לפגיעה במי מהשוטרים. כמו כן, אין טענה שהנאשם היה רעול פנים (דבר היכול היה להוות נסיבה מחמירה שיש בה כדי להעיד על תכנון מוקדם). אוסיף כי ההתפרעות אירעה במועד רגיש יחסית (יום ירושלים) אולם מיקום ההתפרעות לא היה במקום מיוחד כגון הר הבית.

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים נוהגים בתי המשפט להטיל עונשים הכוללים רכיב של מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריח.

בהתחשב בכל אלה, ובשים לב לעקרון ההלימה המנחה בענישה, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם בגין שתי העבירות המהוות אירוע אחד, נע ממספר בודד של חודשי מאסר בפועל ועד 13 חודשי מאסר בפועל (ראו והשוו: עפ"ג (מחוזי ירושלים) 48515-02-14 קאוס נ' מדינת ישראל (22.6.2014); עפ"ג (מחוזי ירושלים) 41746-02-14 חאמד נ' מדינת ישראל (22.5.2014)). לא ראיתי לחרוג ממתחם זה לקולא או לחומרא.

4. **בכל הנוגע לגזירת העונש המתאים בגדרי המתחם שנקבע** - בעניין זה יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, כאמור בסעיף 40יא לחוק העונשין:

לקולא, שקלתי את הודאת הנאשם ואת נטילת האחריות על ידו. כמו כן, נתתי דעתי לנסיבות האישיות של הנאשם שהינו אב לילדה קטנה כאשר אשתו בהיריון. בנוסף, הבאתי בחשבון את העובדה כי הנאשם עצור בתקופת ימי הרמדאן ועיד אל פיטר המתקרב ובא. יוער כי עד היום לא הוטל על הנאשם עונש מאסר בפועל.

לחובת הנאשם שקלתי את הנתונים הבאים: ראשית, הנאשם הוא בעל עבר פלילי הכולל 2 הרשעות קודמות: הרשעה אחת משנת 2011 בגין עבירה של הפרעה לשוטר, בגינה הוטל על הנאשם מאסר מותנה וקנס. ההרשעה השניה, הקודמת בציר הזמן, היא משנת 2002 בגין תקיפת שוטר כשהתוקף מזויין, בגינה הוטלו בשעתו עונשים הצופים פני עתיד. אכן, ההרשעה הקודמת בזמן התיישנה. עם זאת, ניתן ללמוד מהרישום הפלילי כי אין מדובר בפעם הראשונה בה הנאשם מסתבך בפלילים, ואף אין מדובר בפעם הראשונה בה הנאשם מבצע עבירות כנגד שוטרים. שנית, עסקינן בבחור בן 28 נשוי ואב לילדים. ניתן היה לצפות כי עם השנים יתבגר הנאשם ויבין כי מוטב שהעבירות שביצע בעברו לא ישובו על עצמן. אף על פי כן, ביצע הנאשם את המעשים נשוא תיק זה, דבר המהווה נסיבה לחומרה. שלישית, יש לשקול את הצורך בהרתעת היחיד והרבים מפני הישנות המעשים.

באיזון הכולל בין השיקולים, אני רואה להעמיד את עונשו של הנאשם מעל הרף התחתון. עם זאת, לא ראיתי

להטיל קנס כספי בנוסף לעונש המאסר בפועל. אוסיף כי הפסיקה שהגישה המאשימה ניתנת לאבחון מעניינינו בשים לב לכך שאף אחד מהשוטרים לא נפגע ובשים לב לכך שעברו הפלילי של הנאשם מחמיר פחות ביחס למקרים שהגישה המאשימה. בכל הנוגע לפסיקה שהגיש הסנגור, אני סבורה כי העובדה שלחובת הנאשם 2 הרשעות קודמות בעבירות כלפי שוטרים, מהווה נסיבה לחומרה בעניינו ביחס לאסמכתאות אליהן הפנה הסנגור.

5. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם כדלקמן:

א. 5 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים מיום השחרור ממאסר, לא לבצע עבירת התפרעות או עבירה של תקיפת שוטר מסוג עוון.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים מיום השחרור ממאסר, לא לבצע עבירה של תקיפת שוטר מסוג פשע.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"א תמוז תשע"ה, 28 יוני 2015, במעמד הצדדים.